

"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "His Sacrifice." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med hjälp av denna översättning."

Sökandet efter sanning har alltid varit en stor fråga för oss människor. Det är i denna strävan som vi ställs inför många svåra frågor. Motivet för våra frågor borde vara en uppriktig önskan att pröva allt och behålla det som är gott. I denna serie ger vi oss på utmaningen att testa det som bibelns Nya Testamente eller på hebreiska, *Brit Hadashah* säger vara Sanningen. Vi hoppas att du kommer att få en bestående behållning genom att studera och pröva följande undervisning.

Hans offer

En av de vanligaste utmaningarna för att pröva giltigheten av Nya Testamentets bibliska grund är relaterade till frågan om mänskliga offer. En vanlig fråga som ställs låter oftast så här; "Om Gud verkligen är emot människoeffter, hur kan det då komma sig att Jesus (hans hebreiska namn är Yeshua) anses vara ett människoeffter för vår skull. Är inte det en motsägelse?" Med andra ord, hur kan Gud vara emot människoeffter när Yeshua blev ett människoeffter för vår skull? Det är en fullvärdig och uppriktig utmaning som givetvis bör resultera i en närmare undersökning av denna frågeställning.

Denna undervisning kommer att utforska detta ämne. Den kommer också att fortsätta med att Yeshua är den profeterade Israels Messias, "en profet lik Mose" (5 Moseboken 18:17). Men det finns flera saker som denna undervisning inte kommer att beröra. Vi kommer inte att försöka bevisa att Yeshua är Messias, eftersom en sådan bevisning är så omfattande att den med rätta förtjänar en egen fristående undervisning. Vi kommer heller inte att försöka bevisa hur Yeshuas offer var nödvändigt eftersom det hänger ihop med arvssynden. Vi kommer bara kort att beröra det som en introduktion, för detta ämne är också föremål för en fristående undervisning.

Vi kommer heller inte försöka visa hur Yeshuas offer är knutet till det Levitiska offersystemet, särskilt Yom Kippur. Det är ett eget område och är även det en fristående undervisning men som samtidigt har ett visst samband med detta ämne. Vad vi mer inte går in på här, är en fullständig förståelse av hur Yeshua frivilligt kunde ge sitt liv som syndoffer för andra. Även om vi berör ämnet är också det en separat undervisning. Förvisso är alla dessa ämnen omfattande, men vi vill fokusera på de frågor som gäller just detta ämne. Målet är att försöka begränsa oss till det. Är det en motsägelse i Toran att Yeshua gav sitt liv som ett resultat av hans lydnad till Fadern? Hur kan Gud vara emot människoeffter när Yeshua var ett människoeffter för vår skull?

Det första steget i att lösa ett problem är att verifiera att problemet verkligen existerar och definiera dess innebörd. Finns det verkligen en motsägelse? För att exakt definiera ett problem, finns det flera saker att tänka på:

1. Vi måste vara uppmärksamma på de omgivande sammanhangen.
2. Ord har stor betydelse. Vi behöver undersöka den exakta formuleringen, vilket ofta kräver att vi tittar på den hebreiska eller grekiska grundtexten.
3. Framför allt måste vi avslöja och undanröja våra egna antaganden om vad vi tror att vi redan vet om skrifterna.

Grundläggande för allt är ändå att det måste finnas en uppriktig vilja att söka efter sanningen. Det får inte finnas något motiv där man försöker bevisa att man själv ha rätt, eller låta stolthet vara ett hinder för sanningen. Det är ofta lättare sagt än gjort, men om det inte finns en ödmjuk önskan att finna sanningen, då blir allt annat meningslöst. Underlåtenhet att integrera någon av dessa saker i en oberoende studie, kommer att bli katastrofal och kommer att resultera i en felaktig teologisk uppfattning. När nu allt detta blivit sagt, låt oss återgå till ämnet. Hur kan Gud vara emot människooffer när Yeshua var ett människooffer för vår skull?

Man inser omedelbart hur viktig denna fråga är. Tyvärr är det många som har ställt frågan och därefter blivit nästan paralyserade. Inte bara för att de inte vet svaret, men alltför ofta för att det är omöjligt att hitta ett snabbt svar. För att göra saken ännu värre, är denna fråga också sammankopplad med flera liknande frågor för att ingjuta tvivel och fruktan i mottagarna, vilket gör att många ger upp för alldeles för snabbt och förkastar Yeshua som Messias och även Nya Testamentets undervisning. Men det kan förvåna hur lätt det är att hitta svaret. Först, observera antagandet. (Kom ihåg att vårt rekommenderade tillvägagångssätt är att du inte ska gå vidare med förutfattade meningar. Allt ska antingen prövas mot ordet eller annars läggas åt sidan.) Det antagande som ligger inbäddat i frågan är att Herren är mot alla människooffer. Men är det ett giltigt antagande? Om det är ett antagande så måste vi kassera det. Om det är sanning, behöver vi undersöka och få det bekräftat. Om vi verkligen är intresserade av att veta vad Gud är för och emot i detta avseende, måste vi rådgöra med hans Torah - hans instruktioner till sitt folk. Vad säger då Gud att han är emot?

3 Moseboken 18:21

Du skall inte offra någon av dina avkomlingar åt Molok. Du skall inte ohelga din Guds namn. Jag är HERREN (Yahweh).”

Herren är alltså mot att offra några avkomlingar till falska gudar.

3 Moseboken 20:2-5

Du skall säga till Israels barn: Om någon av Israels barn eller av främlingarna som bor i Israel ger någon av sina avkomlingar åt Molok, skall han straffas med döden. Folket i landet skall stena honom.

Jag skall vända mitt ansikte mot den mannen och utrota honom ur hans folk, därför att han givit en av sina avkomlingar åt Molok och orenat min helgedom och ohelgat mitt heliga namn. Om folket i landet ser mellan fingrarna med den mannen, när han ger en av sina avkomlingar åt Molok, och inte dödar honom, då skall jag själv vända mitt ansikte mot den mannen och mot hans släkt. Och jag skall utrota honom ur folket jämte alla dem som följt honom och i trolös avfällighet dyrkat Molok.

Här ytterligare bevis för att Herren är mot att offra barn till avgudar;

2 Kungaboken 23:10

Josia orenade också Tofet i Hinnoms barns dal för att ingen skulle låta sin son eller dotter gå genom eld till offer åt Molok.

Jeremia 32:35

Och baalshöjderna i Hinnoms sons dal byggde de upp för att offra sina söner och döttrar åt Molok, fastän jag aldrig hade befallt dem att göra något så avskyvärt eller ens tänkt mig något sådant. Så lockade de även Juda till synd.

2 Kungaboken 16:2-3

Ahas var tjugo år när han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Han gjorde inte det som var rätt i HERRENS (Yahweh), sin Guds, ögon så som hans fader David, utan vandrade på samma vägar som Israels kungar. Han lät också sin son gå genom eld efter den avskyvärda seden hos de folk som HERREN (Yahweh) hade fördrivit för Israels barn.

2 Kungaboken 17:30-31

Folket från Babel gjorde sig en Suckot-Benot, folket från Kut gjorde sig en Nergal och folket från Hamat gjorde sig en Asima. Aviterna gjorde sig en Nibhas och en Tartak, och sefarviterna brände upp sina barn i eld åt Sefarvajims gudar Adrammelek och Anammelek.

2 Kungaboken 21:5-6

Han byggde altaren åt himlens hela härskara på de båda förgårdarna till HERRENS hus. Han lät sin son gå genom eld, utövade teckentyderi och svartkonst och skaffade sig andebesvärjare och spåmän. Han gjorde mycket som var ont i HERRENS ögon så att han väckte hans vrede.

Jeremia 7:31

De har byggt upp Tofethöjderna i Hinnoms sons dal för att där bränna upp sina söner och döttrar i eld, fastän jag aldrig har befallt eller ens tänkt mig något sådant.

5 Moseboken 12:31

Så skall inte du göra när du tillber HERREN, din Gud, ty allt som är avskyvärt för HERREN och som han hatar, det har de gjort till sina gudars ära. Ja, till och med sina söner och döttrar bränner de upp i eld åt sina gudar.

5 Moseboken 18:10

Hos dig får inte någon finnas som låter sin son eller dotter gå genom eld eller befattar sig med spådom, teckentydning, svartkonst eller häxeri.

Hesekiel 20:31

Ni orenar er än i dag med alla era avgudar, genom att ni bär fram era offergåvor och låter era barn gå genom eld. Skulle jag då låta mig rådfrågas av er, ni av Israels hus? Nej, så sant jag lever, säger Herren, HERREN jag låter mig inte rådfrågas av er.

Herren är emot att offra avkomlingar och barn till falska gudar. Enligt alla dessa verser ser vi att Gud fördömer människooffer och de är specifikt relaterade till två saker:

1. Gud är emot att offra barn.
2. Gud är emot att offra till avgudar.

Betänk detta ett ögonblick och tänk tillbaka på vår ursprungliga fråga:

"Hur kan Gud vara emot människooffer när Yeshua var ett människooffer för vår skull?"

De som anser att Gud är emot alla människooffer har inte förstått att dessa verser endast talar om att offra barn till hedniska avgudar. När det gäller barnoffer fräntas barnen sin fria vilja och är rättsvidrigt tvungna att bli offer. Människooffer som innebär att någon blir fräntagen sin fria vilja är förbjudet och en styggelse för Herren.

Varför är detta ett problem? Allt liv tillhör Gud. När vi offerar ett annat (ovilligt) liv till en avgud, då är det en fråga om ett grovt brott mot vår Skapare. Likaså när vi lever våra liv precis som vi vill, i olydnad mot Gud och utanför hans vilja, då stjälar vi faktiskt våra liv från Gud. Vi förväntas offra hela vårt liv till honom och enbart honom, eftersom han äger oss. Gud förväntar sig att hans folk offerar sig i lydnad, inte emot sin vilja. Det är hans vilja att vi dör bort från oss själva och bara lever för honom. Vi ska dö bort från vår kropp och följa Herren i anden.

Vad innebär det? Vi skall ge upp (eller offra) vår egen vilja och det vi av misstag tror är vårt för våra egna syften och istället förändra våra liv till att leva som han vill och ge allt till honom för hans syften. Det är ett verkligt offer och det är vad han förväntar sig från varje människa. Det kan vara överraskande för många, men Herren är mycket tydlig med att han kräver att vi offerar oss och att han vill ha och önskar oss som offer, på rätt sätt och i rätt sammanhang. Vårt uppdrag är att offra oss själva. Vi skall leva för honom, inte för oss själva. Det är vad som kallas för ett bättre offer.

1 Samuelsboken 15:22

Då sade Samuel: "Har HERREN samma glädje i brännoffer och slaktoffer som att man hör HERRENS röst? Se, lydnad är bättre än offer och hörsamhet bättre än det feta av baggar.

Både Paulus och Petrus, som visste precis vad Toran sa om detta, undervisade samma sak. Inte som något nytt utan något som redan var en etablerad sanning.

Romarbrevet 12:1

Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud - er andliga gudstjänst.

1 Petrus 2:5

Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.

Ibland kan att offra oss själva (eller följa Gud), även komma att leda till vår fysiska död.

Det kan givetvis ses som ett människooffer. Om vi är människor och vi förlorar vårt fysiska liv genom att följa honom, vad bättre definition av människooffer finns det? Att offra betyder helt enkelt att "ge upp något av värde." Vad är mer värdefullt för oss än våra egna liv och hur många av oss tror inte av misstag att vi äger våra egna liv? Om vi verkligen är troende, har vi överlåtitt våra liv åt honom.

Allt vi tänker och gör skall vara till hans ära. Det är de som inte har någon tro och bara lever för sig själva, som faktiskt stulit det liv de har från den som skapade dem. Gud ger inga som helst löften om att den som följer hans ord skulle skyddas från att dödas av dem som hatar honom och hans ord. I själva verket är det så, att ju mer vi överensstämmer med bilden av Guds ord, desto troligare är det att

vi blir förföljda i motsvarande grad. Det bibliska mönstret är att de som följer och undervisar om Guds lag, har dödats just på grund av sin lydnad och sitt vittnesbörd.

Nehemja 9:26

Men de blev olydiga och upproriska mot dig, de kastade din lag bakom sin rygg.
De dödade dina profeter som varnade dem och ville få dem att vända om till dig.
De gjorde sig skyldiga till grova hädelser.

1 Kungaboken 19:14

Han svarade: "Jag har verkligen nitälskat för HERREN härskarornas Gud.
Ty Israels barn har övergivit ditt förbund, rivit ner dina altaren och dödat dina profeter med svärd. Jag ensam är kvar, och de försöker ta mitt liv."

Människooffer på grund av lydnad till Guds ord är inget nytt. Guds folk har offrat sig sedan förföljelsen började. Elia insåg även att mönstret var att profeterna ofta gav sina liv, eftersom de ofta dödades med svärd. Ska vi kompromissa med vår egen lydnad bara för att skona våra fysiska liv? Naturligtvis inte. Vi vill stå fasta även om det leder till att vi måste offra våra egna liv i lydnad. Även Yeshua själv sa att mönstret för människooffer kommer att fortsätta.

Matteus 23:34

Därför sänder jag till er profeter, visa män och skriftlärd. Somliga av dem skall ni döda och korsfästa, andra skall ni gissla i era synagogor och förfölja från stad till stad.

Ibland kan vårt andliga offer bokstavligt talat bli till ett fysiskt människooffer som ett vittnesbörd och vittne för Yahweh. Hur många profeter blev medvetet dödade eftersom de följt och undervisat från Guds ord? De blev stenade, mördade och plågade för sin tro och frimodighet att tillrättavisa andra. De var människor men de offrade sig i lydnad. Är inte det människooffer? Hade profeterna fel i vad de gjorde? Gud satte sig inte emot att profeterna offrade sig själva i lydnad. De visste att det skulle komma.

Det finns även andra exempel på detta i Nya Testamentet utöver Yeshua's eget. Vi kan ta Stefanus i Apostlagärningarnas kapitel sex och sju. Han visste att han skulle dö genom stening, ändå förkunnade han sanningen, han predikade ordet. Han kunde ha förnekat allt och gått därifrån, men han valde att dö för sanningen. I ljuset av detta var Yeshua Messias inte annorlunda. Han dödades av dem som föraktade Guds ord, precis som de gjorde med profeterna före honom. Vad som var nytt var att han var utan synd och tog på sig att dö för alla som hade förtjänat att dö på grund av synd, vilket han inte gjorde. Han tog på sig ett straff, en förbannelse som inte var hans, något som han inte förtjänade, men som varje person före och efter honom förtjänat. Om vi syndar, om vi bryter Guds lag, är vi under samma förbannelse.

5 Moseboken 11:26-28

och förbannelse om ni inte lyssnar till HERRENS, er Guds, bud,
utan viker av ifrån den väg jag i dag befäller er att gå och följer andra gudar som ni inte känner.

Lägg märke till skillnaden mellan acceptabla människooffer och hedniska avgudaoffer. Yeshua tog uppsåtligt och medvetet, inte ovilligt och omedvetet, på sig en förbannelse som han inte förtjänade.

Galaterbrevet 3:13

Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe.
Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä.

Han tog på sig dödens förbannelse som var resultatet av vår olydnad och kvar till oss finns bara lydnadens välsignelse.

5 Moseboken 11:26-28

Se, jag förelägger er i dag välsignelse och förbannelse: Välsignelse, om ni lyssnar till HERRENS, er Guds, bud som jag i dag ger er, och förbannelse om ni inte lyssnar till HERRENS, er Guds, bud, utan viker av ifrån den väg jag i dag befäller er att gå och följer andra gudar som ni inte känner.

Han var lydig, undervisade och praktiserade sanningen och fastställde hårt och resolut att vi endast skulle följa Guds ord och inte människors. Den mänskliga naturen gillar inte detta och Yeshua offrade sig själv för Ordets skull. Han visste att hans lydnad skulle leda till hans egen död, precis som skett med många profeter före honom. Det var hans lydnad som orsakade att han dödades av dem som föraktade Guds ord.

Filipperbrevet 2:7-8

Han som till det yttre var som en människa, ödmjukade sig och blev lydig ända till döden - döden på korset.

Så varför är det nödvändigt att ser tillbaka på detta? Förhoppningsvis är skälet uppenbart. Frågan är om Yeshuas offer var emot Torahn eftersom Gud är mot människooffer. Det är uppenbarligen ett konstruerat problem, men ett sådant problem kan orsaka stora betänkligheter i människors tro. Det verkliga problemet handlar inte bara om människooffer, utan mer specifikt om barnoffer och ännu mer specifikt om barnoffer till hedniska avgudar av soldyrkare. Men varför hade hedniska avgudars soldyrkare intresse av att offra barn?

Psaltaren 106:34-38

De förgjorde inte folken, som HERREN hade befallt dem, utan blandade sig med hednafolken och lärde sig deras gärningar. De tjänade deras avgudar, och dessa blev en snara för dem. De offrade sina söner och döttrar åt onda andar. De utgöt oskyldigt blod, sina söners och döttrars blod, som de offrade åt Kanaans avgudar, och landet blev vanhelgat genom blodet.

Jeremia 19:4-5

De har övergivit mig och vanärat denna plats och där tänt rökelse åt andra gudar som varken de själva eller deras fäder eller Juda kungar har känt. De har uppfyllt denna plats **med oskyldigt blod** och byggt baalshöjder för att bränna upp sina barn i eld till brännoffer åt Baal, fastän jag aldrig har befallt eller talat om eller ens tänkt mig något sådant.

Hesekiel 23:37

Ty de har begått äktenskapsbrott och deras händer är fläckade av blod. Med sina eländiga avgudar har de begått äktenskapsbrott. Och barnen som de hade fött åt mig lät de gå igenom eld som mat åt avgudarna.

Barnoffer är kopplat till "oskyldigt blod." Det var "oskyldigt blod" som var det viktigaste för hedningarna. Så var också "blod på deras händer," eller mer specifikt ansågs det att Torahn bröt mot mordiska handlingar.

2 Moseboken 23:7

Håll dig långt ifrån orätt sak. Du skall inte döda den som är oskyldig och har rätt, ty jag frikänner inte någon som är skyldig.

Så frågan om att offra barn anses bryta mot Torahn, är inte just för att det är människooffer utan att det innebär att man överlämna en oskyldig eller ärlig person till döden.

Men tekniskt sett existerar inte denna motsättning av två skäl:

1. Yeshua var uppenbarligen inte ett barn när korsfästelsen ägde rum.
2. Hans kropp var inte "oskyldig" efter den tidpunkt där han "blev gjord till synd för oss."

2 Korintierbrevet 5:21

Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud.

1 Petrus 2:24

Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit botade.

Det är först efter denna händelse som dödens förbannelse var utgjuten över Messias. Yeshua var perfekt i sinne och ande. Hans sinne och ande var "oskyldiga." Yeshua hade aldrig syndat. Alltså var han ett perfekt offer vid sin död, men hans kropp innehöll vår synd och var inte var oskyldig. När hans kropp dog, dog också vår synd. Men Yeshuas sinne och ande gick vidare och återuppstod i en ny, förhärliagd kropp. Så det som var rent och oskyldigt i Yeshua lämnades intakt och helt opåverkat vid uppståndelsen, medans kroppen som innehöll synden i vår tro förstördes och återuppstod som ny.

Detta besvarar frågan om hur Yeshua var perfekt och felfri, men ändå befriade oss från vår synd på samma gång. Nu återstår en fråga: var det mot lagen att en fläckfri Yeshua "tog på sig världens synder" i form av Guds oskyldiga lamm? Vi går igenom denna fråga mer i undervisningen som är relaterad till den här serien, men det finns några saker att tänka på. I Jesaja 53 ser vi Yahwehs handlande med Israels synder som lades på den Messianska tjänaren.

Jesaja 53:6

Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom.

Jesaja 53:8

Genom våld och dom blev han borttagen. Vem i hans släkte besinnar att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse?

Jesaja 53:10

Det var HERRENS vilja att slå honom och låta honom lida. När du gör hans liv till ett skuldoffer, får han se avkomlingar och leva länge, och HERRENS vilja skall ha framgång genom honom.

Jesaja 53:12

Därför skall jag ge honom de många som hans del, och de starka skall han få som byte, eftersom han utgav sitt liv i döden och blev räknad bland förbrytare, han som bar de många synd och trädde in i överträdarnas ställe.

Profeten Jesaja skriver att det är möjligt för en människa att bära andras missgärningar och överträdelser för sitt folk, att det är möjligt för en människa att bli ett syndoffer. De som är skeptiska till Jesaja 53 försöker påstå att den "lidande tjänaren" faktiskt var Israel. Men även med en lättvindig läsning av texten inser man snabbt att det är den lidande tjänaren som räddar Israel från deras synder. Om denna fråga intresserar dig, eller om du fortfarande är skeptiskt inställd, då bör vår undervisning om "*Messias Ben Josef versus Messias Ben David*" vara av särskilt intresse. Självklart kan man inte dö för någon annans orättfärdighet och överträdelse om man är full av egna missgärningar och överträdelser. Även profeten Jesaja visar tydligt att det var och är nödvändigt för dessa synd- och skuldoffers-erbjudanden att ske för att ta itu med människors överträdelser. Ofta är det enbart Gamla testamentet eller Tanakh som utmanar den judiska uppfattningen att en människa kan dö för andra på ett sådant sätt. Verkligheten är dock att gamla judiska skrifter redan givit förståelse för hur en människa kan offra sitt liv för andra.

Såg judarna på den tiden ett problem med att en rättfärdig person gav sitt liv på detta sätt? Inte alls. Trots att det finns mycket kvar av det som vi inte skulle hålla med om i antika Rabbinska källor, är det ändå så att dessa skrifter tjänar väl att exponera vad den allmänna uppfattningen av den judiska läran kring första århundradet var. Faktum är att det här "ersättningsalternativet" tillämpades på Mose (Jesaja 53) på vissa rabbiner och på oskyldiga:

Solomon Schechter, Aspects of Rabbinic Theology: 310

"Försoning genom lidande och död är inte begränsat till den lidande personen. Den fullbordade försoningens effekter sträcker sig till alla generationer. Detta gäller särskilt lidande för dem som, antingen på grund av deras rättfärdiga liv eller sin ungdom, kan ha förtjänat de lidanden som har kommit över dem. De rättfärdigas död försonar lika väl som vissa offer" (Mechilta, 72B). De används också på Mose ord, "*han som bar de mångas synd*" (Jesaja 53:12), på grund av att han erbjöd sig själv som offer som försoning för Israels synd med den gyllene kalven, redo att offra sin egen själ för Israel, när han sa: "*Men förlåt dem nu deras synd. Om inte, så utplåna mig ur boken som du skriver i.*" (2 Moseboken 32:32), Sotah 14a och Berachoth 32a). Denna beredvillighet att offra sig själv för Israel är kännetecknande för alla Israels stora män, de stamfäder och profeter som agerade på samma sätt, medans en del "Rabbiner vid vissa tillfällen kunde utbrista, "Se, jag är Israels försoning" (Mechilta, 2a, Mishnah Negaim 2.1).

4 Maccabeerboken 6:26-28

"När han var nu bränd ända in på benen och på väg att ge upp andan, lyfte han upp sina ögon till Gud och sa: "Du vet o Gud, att även om jag kanske har räddat mig själv, är jag döende i brinnande plågor för lagen. Var nådig mot ditt folk och låt vårt straff vara nog även för dem. Låt mitt blod bli deras rening, och ta mitt liv i utbyte mot deras."

4 Maccabeerboken 17:20-22

"Dessa, som har blivit helgade för att ära Gud, är hedrade, inte bara med denna ära, utan även av det faktum att på grund av dessa rådde inte våra fiender över vår nation, tyrannen bestraffades och fosterlandet renades - de har blivit som det var, en lösensumma för vår nations synder. Och genom dessa gudfruktigas blod och deras död som ett gottgörande offer fullbordat försoningen, den gudomliga försynen bevarade Israel som tidigare hade behandlats illa."

Det historiska judiska tankemönstret uppfattade människooffer på ett sätt som också överensstämmer med vad Yeshua gjorde. Även under Maccabeerperioden, ansågs de som dog för saken vara ett människooffer. Av någon anledning finns det bara ett problem när det ihopkopplas med anspråken och

vittnesbördet om vår Messias Yeshua i Nya Testamentet, eller Brit Hadasha. Detta är märkligt, eftersom det nya testamentet författare behandlar och definiera Yeshuas offer på samma sätt som de gamla Rabbinerna också gjorde. Betyder detta att det Yahweh vill att vi ska offra vuxna? Nej, naturligtvis inte.

Vi är ansvariga för vårt eget offer, inte andras. Motståndaren eftersträvar motvilliga offer från de som är oskyldiga, medan Herren önskar att vi avsiktligt väljer att offra allt till honom. Det är skillnaden. Han vill att vi skall offra oss i lydnad till honom även om det leder till vår död. Vill han att allas lydnad leder till döden? Vill han att hans folk skall begå självmord? Nej, det skulle vara att missa målet.

När en kung sänder ut människor i strid, förväntar han sig att hans tjänare ska lyda utan fråga, trots att risken att dö är en tänkbar möjlighet och rent utav en möjlig verklighet. Även i krig som vi känner till, som första världskriget och andra världskriget, talas det ofta om hur många tusentals unga män som offrade sina liv för friheten. Ändå var de ju helt enkelt skyldiga att följa order, inte order att dö, men order som de visste skulle kunna leda till döden. Yeshua gjorde samma sak. Yeshua tog inte livet av sig själv, men han tillät sig att föras in i en situation som skulle leda till hans död i händerna på andra, inte efter hans egen vilja, men Faderns vilja, som då naturligtvis blev hans vilja.

Vi befinner oss alla i ett andligt krig och i en andlig strid och ibland vill Fadern att de som följer honom i tron är beredda att offra allt, vilket även skulle kunna omfatta våra liv. Många i den bibliska historien konfronterades med den verkligheten. Vi behöver älska och förlita oss på Fadern så mycket att han kan be oss om vad som helst, oavsett konsekvenserna för vårt eget välbefinnande. Till slut är det ändå bara vårt andliga välbefinnande som har någon betydelse. Det är varför Yeshua sa följande;

Johannes 12:25

[Den som älskar sitt liv förlorar det, och den som hatar sitt liv i den här världen, han skall bevara det och vinna evigt liv.](#)

Solgudstillbedjan krävde oskyldiga, icke frivilliga offer jämfört med YHWH, som förväntar sig frivilligt offerande. I detta betyder urskiljning och sammanhang allt. Ibland glömmet vi att våra liv verkligen inte är våra egna. I vår olydnad kan vi hävda att våra liv är vår egen angelägenhet, men om vi är lydiga ger vi det tillbaka till vår Skapare för hans ändamål och till hans ära. Motståndaren älskar att ta de oskyldiga och dölja livets mål som YHWH givit oss. Det passar precis motståndarens syften. YHWH önskar att vi följer honom, att vi är villiga att offra allt för hans vilja, oavsett följderna. Det finns andra sådana exempel på offer i Tanakh. Det finns en händelse med ett människoffer i Domarboken;

Domarboken 11:30-40

[Jefta gav ett löfte till HERREN och sade: "Om du ger ammoniterna i min hand, lovar jag att vem som än kommer ut mot mig genom dörrarna i mitt hus, när jag välbehållen kommer tillbaka från ammoniterna, skall tillhöra HERREN. Jag skall offra honom till brännoffer." Så drog Jefta bort mot ammoniterna för att strida mot dem, och HERREN gav dem i hans hand. Han tillfogade dem ett mycket stort nederlag, från Aroer ända fram emot Minnit, tjugo städer, och ända till Abel-Keramim. Så blev ammoniterna kuvade under Israels barn. När sedan Jefta kom till sitt hus i Mispá, se, då gick hans dotter ut för att möta honom med pukor och dans. Hon var hans enda barn, och utom henne hade han varken son eller dotter. När han fick se henne, rev han sönder sina kläder och ropade: "O, min dotter, du gör mig helt förkrossad, du drar elände över mig! Jag har öppnat min mun inför HERREN till ett löfte och kan inte ta tillbaka mitt ord." Hon svarade honom: "Min far, har du öppnat din mun inför HERREN, så gör med mig enligt dina ord, eftersom HERREN nu har gett dig hämnd på dina fiender, ammoniterna." Hon sade vidare till sin far: "Men uppfyll en begäran: Ge mig två månader, så att jag kan gå upp i bergen och begråta](#)

min jungfrudom med mina väninnor." Han svarade henne: "Du får gå." Och han lät henne vara borta i två månader. Då gick hon med sina väninnor och begrät sin jungfrudom på bergen. Men efter två månader återvände hon till sin far, och han gjorde då med henne efter löftet han hade givit. Och hon hade aldrig känt någon man. Sedan blev det en sed i Israel, att Israels döttrar gick för att fira minnet av gileaditen Jeftas dotter under fyra dagar varje år.

Det hebreiska ord som används för "brännoffer" (olaoeh) i vers 31 är ofta genomgående översatt som "ett brännoffer." Men i rättvisans namn, i Hesekiel 46:12 är det också översatt som en "frivillig gåva." Det förefaller i vers 39, som att Jefta sedan fullföljde sitt löfte och offrade sin dotter. Men i detta fall förefaller det som om det betydde att hon aldrig skulle få känna en man.

Domarboken 11:39

Men efter två månader återvände hon till sin far, och han gjorde då med henne efter löftet han hade givit. Och hon hade aldrig känt någon man. Sedan blev det en sed i Israel.

Ett annat exempel är Isak och Abraham.

1 Moseboken 22:1-14

En tid därefter satte Gud Abraham på prov. Han sade till honom: "Abraham!" Han svarade: "Ja, här är jag." Då sade han: "Tag din son Isak, din ende son, som du älskar, och gå till Moria land och offra honom där som brännoffer på ett berg som jag skall visa dig." Tidigt nästa morgon sadlade Abraham sin åsna och tog med sig två av sina tjänare och sin son Isak. Sedan han huggit ved till brännoffer, gav han sig i väg mot den plats som Gud hade sagt åt honom att gå till. När Abraham på tredje dagen lyfte blicken fick han se platsen på avstånd. Han sade då till sina tjänare: "Stanna här med åsnan. Jag och pojken går dit bort för att tillbe, och sedan kommer vi tillbaka till er." Abraham tog veden till brännoffret och lade den på sin son Isak, men själv tog han elden och kniven, och de gick båda tillsammans. Isak sade till sin far Abraham: "Far!" Han svarade: "Ja, min son?" Han sade: "Vi har eld och ved, men var är lammet till brännoffret?" Abraham svarade: "Gud kommer att utse åt sig lammet till brännoffret, min son." Så fortsatte de sin vandring tillsammans. När de kommit fram till den plats som Gud hade sagt till Abraham, byggde han ett altare där och gjorde i ordning veden. Sedan band han sin son Isak och lade honom på altaret ovanpå veden. Och Abraham räckte ut handen och tog kniven för att slakta sin son. Då ropade HERRENS ängel till honom från himlen: "Abraham! Abraham!" Han svarade: "Här är jag." Då sade han: "Lyft inte din hand mot pojken och gör honom ingenting. Nu vet jag att du fruktar Gud, då du inte ens har undanhållit mig din ende son." Abraham såg sig omkring och fick då bakom sig syn på en bagge som hade fastnat med hornen i ett snår. Abraham gick dit och tog baggen och offrade den till brännoffer i stället för sin son. Och Abraham kallade platsen HERREN förser. I dag säger man: Berget där HERREN förser.

Det finns också det tillfälle vi tidigare nämnt då Mose försöker ge sitt liv till försoning för Israel.

2 Moseboken 32:30-34

Nästa dag sade Mose till folket: "Ni har begått en stor synd. Jag skall nu stiga upp till HERREN. Kanske jag kan bringa försoning för er synd." Mose gick tillbaka till HERREN och sade: "O, detta folk har begått en stor synd. De har gjort sig en gud av guld. Men förlåt dem nu deras synd. Om inte, så utplåna mig ur boken som du skriver i." Men HERREN svarade Mose: "Den som har syndat mot mig, honom skall jag utplåna ur min bok. Gå nu och för folket dit jag har sagt dig. Se, min ängel skall gå framför dig. Men när dagen för min straffdom kommer skall jag straffa dem för deras synd."

I det här sammanhanget uttrycker Moses en önskan att bringa försoning för Israels hus. Han ber YHWH att förlåta deras missgärning. Till slut vägrar YHWH att förlåta Israels synd, åtminstone vid detta tillfälle, med hänvisning till att alla som har syndat mot honom kommer att utplånas ur boken. Detta diskvalificerade omedelbart Mose från att kunna erbjuda sig själv som försoningsoffer eftersom han också hade syndat.

Alla är skyldig till synd och därför borde alla, enligt Gud själv, utplånas ur hans bok. Det är en mycket nedslående och dystert framtid för varje person som någonsin levte. Men det är en profetisk bild, eftersom Gud ger en antydning om att denna berättelse är en skugga av vad som senare kommer att ske:

2 Moseboken 32:34

Gå nu och för folket dit jag har sagt dig. Se, min ängel skall gå framför dig. Men när dagen för min straffdom kommer skall jag straffa dem för deras synd."

Det är med detta som Guds handlande med Mose avslutas och strax efter har han i princip fått klart för sig att alla människor är dömda att bli utplånade ur YHWH's bok, eftersom alla har syndat mot honom. Men Gud verkar föreslå att en framtida lösning kommer, en lösning som måste ta itu med det konstaterade syndproblemet. Vad är då problemet med synd? Den enda anledningen till att Mose inte kunde erbjuda sig själv till ett syndoffer för att bringa försoning för Israel, var på grund av hans egen synd, den synd som alla människor alltid har haft sedan begynnelsen - samma synd som gör att vi alla skulle bli utplånade ur boken.

2 Moseboken 32:33

Den som har syndat mot mig, honom skall jag utplåna ur min bok.

Kommer det att finnas de som är så arroganta att de påstår att de aldrig har syndat mot Gud? Gjorde Mose det? Stog han upp och sa "Men YHWH, jag har inte syndat så jag kan väl fortfarande erbjuda mig som försoningsoffer för Israels barn?" Uppenbarligen inte. Så lösningen till försoning var inte att Mose var villig att ge sig själv som offer. Den viktiga frågan var hur Guds framtida planer för Israel relaterade till Israels synd och Mose till synes misslyckade begäran för deras försoning? Frågan besvaras lite senare i Toran;

5 Moseboken 18:15-18

HERREN, din Gud, skall låta uppstå åt dig en profet bland ditt folk, av dina bröder, en som är lik mig. Honom skall ni lyssna till. Det skall bli alldeles som du begärde av HERREN din Gud, vid Horeb den dag då ni var samlade där och du sade: "Låt mig inte mer höra HERRENS min Guds, röst och låt mig slippa att längre se denna stora eld, annars kommer jag att dö." HERREN sade då till mig: "De har rätt i vad de säger. En profet skall jag låta uppstå åt dem bland deras bröder, en som är lik dig, och jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem allt vad jag befäller honom.

Det kommer att finnas en profet lik Mose som kommer att tala allt Fadern befallt. Yeshua uppfyllde sitt uppdrag, att undervisa hela Guds ord, och även bli Guds ord. Gud är ordet. Gud besökte Israel som förmedlare eller käril i form av Yeshua, en profet lik Mose. Lika viktigt var det, som svar på Mose ursprungliga begäran, att ge sig själv som ett offer för att bringa försoning för Israel, att Mose inte var kvalificerad att uppfylla detta på grund av sin egen synd.

Något som ingen människa har kunnat göra på grund av sin egen synd. Detta är av yttersta vikt att

förstå. Mose visste inte att han inte kunde vara ett försoningsoffer eftersom han var människa. Herren sa att han inte kunde bli ett offer för någon eftersom han hade synd i sig själv. Vi vet redan att en skyldig person inte kan bli till försoning för någon annan. Om Mose således skulle ha varit syndfri, kunde han ha försonat Israels folk som var hans önskan. Men istället var de tvungna att vänta på en profet lik Mose, ett syndfritt kärll för en sådan försoning.

5 Moseboken 18:18

En profet skall jag låta uppstå åt dem bland deras bröder, en som är lik dig, och jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem allt vad jag befäller honom.

Men till vår tröst fastställer Torahn att om vi följer Guds ord kommer vi att leva och det kommer att gå väl för oss. Med andra ord, Gud vill att vi skall leva och inte dö, som tycks motsäga allt vi just tagit del av i denna undervisning. Några exempel:

5 Moseboken 30:6

HERREN, din Gud, skall omskära ditt hjärta och dina efterkommandes hjärtan, så att du älskar HERREN, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Då skall du få leva.

Jesaja 55:3

Böj ert öra hit och kom till mig! Hör, så får er själ leva! Jag vill sluta med er ett evigt förbund: Ni skall få den trofasta nåd som jag lovade David.

Om vi använder oss av lite kritiskt tänkande borde vi inse något mycket viktigt. Alla dör. Det är varje människas lott att dö. Så om vi följer Guds ord, skulle det betyda att vi tror att ordet är sanning. Om vi tror på och följer Guds ord, kommer vår själ att leva vidare.

Jesaja 55:3

Böj ert öra hit och kom till mig! Hör, så får er själ leva! Jag vill sluta med er ett evigt förbund: Ni skall få den trofasta nåd som jag lovade David.

Och i detta lever vi för alltid, efter det att vi först dör. Det förväntas att de rättfärdiga kommer att dö, att de som följer Guds lag verkligen kommer att dö. Det riktiga livet kommer när vi uppstår och därefter kommer det alltid att gå bra för oss. Vi är förutsagda till att dö och sova i mullen.

Daniel 12:2

De många som sover i mullen skall vakna, några till evigt liv, andra till förakt och evig skam.

Trots att vi följer Guds ord, kommer vi med största sannolikhet att dö. Så när Gud säger att vi kommer att leva genom att följa hans ord, är det ett misstag att tro att det har att göra med vårt nuvarande liv. Det hänvisar till det kommande uppståndelselivet, livet i hans tusenåriga rike.

Jesaja 26:16-21

HERRE, i nöden sökte de dig, de utgöt tysta böner när din tillrättavisning drabbade dem. Som en havande kvinna våndas, då hon är nära att föda och ropar ut sin smärta, så är det med oss inför dig, HERRE. Vi var havande och våndades, men vi födde vind. Vi har inte skaffat räddning åt landet, och ingen föds till att bo på jorden. **Dina döda skall bli levande, mina dödas kroppar skall uppstå. Vakna upp och jubla, ni som bor i stoftet, ty din dagg är ljusets dagg, och**

jorden skall ge igen de avsomnade. Kom mitt folk och gå in i dina kamrar, stäng igen dörrarna efter dig. Göm dig ett litet ögonblick, till dess vreden har gått förbi. Ty se, HERREN kommer ut ur sin boning för att straffa jordens invånare för deras missgärning. Jorden skall blottlägga sina blodskulder och inte längre dölja sina dräpta.

*Vi hoppas att du har haft utbyte av denna undervisning och kom ihåg, pröva allt!
Vidoeversionen av denna och annan undervisning hittar du på; www.testeverything.net*

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i hela Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#